

ligesom den nævnte ærede Taler, at jeg er bleven meget overrasket ved at høre den ærede Justitsministers Udtalelser idag, da han ved Forelæggelsen af Lovudkastet intet Bestemt har udtalt om sin Opfattelse af Sagen; men det var for mig, ligesom for den ærede sidste Taler, en glædelig Overraskelse, at høre den høitærede Ministers Udtalelser, da de stemme overeens med, hvad ogsaa jeg maa ansee for det Dnsfeligste, nemlig at der kun skal være eet Overformynderi, som ogsaa omfatter Kjøbenhavn, og at Overformynderen faaer en Stemme med ved Bevillingen af Laan. For mig stiller det sig som overordentlig unaturligt, at den Mand, der har faa meget at gjøre med Laantageren, hvis Laanet viser sig ueheldigt, og han maa søge paa bedste Maade at realisere, ikke ogsaa fra Begyndelsen af har havt en Stemme med ved Bevillingen af Laanet. Jeg troer, at hans Interesse for hans Virksomhed derved maa svæffes, og at hans Stilling i det Hele bliver noget besynderlig. Jeg maa ogsaa ganske tiltræde den Ytring, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Kee), at Staten maa overtage en Garanti, naar den paatager sig at bestyre de Umyndiges Midler, og jeg savner i den høitærede Ministers Udtalelser en Bemærkning om dette Punkt, som dog er af megen Vigtighed. Søvrigt skal jeg kun udtale mig om to Punkter i Lovforslaget, der forekomme mig at burde forandres, forsaavidt dette ikke maatte undergaae den omtalte store Forandring, thi da vilde det jo blive affattet meget kortere, og naar Forholdet saaledes gik ind under Statsstyrelsen, vilde der ikke behøves saa strenge Regler som de nu opstillede. Det ene af disse Punkter er Rentespørgsmaalet. § 4 siger, at Debitorerne skulle erlægge $\frac{1}{4}$ pCt. foruden den sædvanlige Rente, medens Renten for Creditorerne eller de Umyndige i § 5 fastsættes til 4 pCt. Jeg finder det ganske vist fuldkommen correct, at det ikke i Loven foreskrives, hvilken Rente der skal tages af Debitorerne, da denne maa rette sig efter de Forhold, der til enhver Tid gjøre sig gjæl-

dende paa Pengemarkedet — naar Debitorerne kunne faae Penge til 3 pCt., ville de ikke give Overformynderiet 4 pCt. — men naar man bruger Udtrykket „den sædvanlige Rente“, saa troer jeg ikke, at man bør lægge $\frac{1}{4}$ pCt. til, thi det er urimeligt at antage, at de Panter, der ere meest betryggende, ville give $\frac{1}{4}$ pCt. foruden den sædvanlige Rente. Paa den anden Side følger imidlertid heraf, at Overformynderiet ikke ubetinget kan give de Umyndige 4 pCt. Rente af deres Capitaler, medens Staten, naar den bestyrer disse Midler, kan paatage sig at modtage dem til 4 pCt., idet det vil være forbeelagtigt for den at modtage dem. Den vil tillige kunne tage Hensyn til de locale Forhold, medens Overformynderierne, der skulle samle Reserfefonds, ville være meget fristede til, saalænge Pengemarkedet giver 5 pCt. Rente af kongelige Obligationer til 93, der ere udstedte for 100, at tage dem istedetfor Pant i faste Eiendomme, for saaledes meget hurtig at komme til en Reserfefond. — Det andet Punkt, jeg vilde fremhæve, angaaer netop de bestaaende Reserfefonds; da jeg ikke holder af, at Medlemmer skulle optræde her som Repræsentanter for enkelte Stæder, skal jeg bemærke, at det har glædet mig meget, at baade et andet Medlem her og ligeledes Landsthinget i dets tidligere Betænkning have fremhævet, at Vanskeligheden ved at sammensmelte det kjøbenhavnske Overformynderi med de andre er den, at Kjøbenhavn har en meget betydelig Reserfefond; thi gjør man det gjældende med Hensyn til Kjøbenhavn, saa vilde det være besynderligt ikke ogsaa at gjøre det gjældende med Hensyn til Helsingør. Den helsingørste Reserfefond udgjør vel kun 6000 Rd., men da Helsingør er det eneste Sted, der ved Siden af Kjøbenhavn har en Reserfefond, vil det være besynderligt at indbringe den under det hele Overformynderi. Skjøndt det er et juridisk Spørgsmaal, som jeg ikke skal udtale nogen bestemt Mening om, forekommer det mig dog, at, som Udcastet er affattet, gaaer det ikke an at sige, at det er en Selvsølge, at den nævnte Reserfefond maa